

USA: General Flynn: Strategisk vision og kernekraft nødvendig for at stoppe krig

11. august 2015 – Tidligere chef for Defense Intelligence Agency, DIA, pensionerede general Michael Flynn's »Head to Head«-interview den 4. august med Al Jazerras Medhi Hasan, er ikke blot eksplosivt stof pga. hans påstand om, at Obamaregeringen traf en »bevidst beslutning« om at støtte jihadistgrupper, der ville skabe et Islamisk Kalifat.

I interviewet, der er tilgængeligt på YouTube, og som nu udsendes over flere andre medier, inkl. RT, udtalte den åbenhjertige general sin støtte til kravet fra en bredere gruppering af eftertænkssomme, amerikanske militære ledere om, at USA bør afslutte sin politik med krig og mere krig og indgå en aftale med nationerne i Mellemøsten, som en region, om en strategi for økonomisk udvikling, der alene kan understøtte en fred.

General Flynn talte med størst lidenskab i det undertiden stridbare interview, da han insisterede på, at fred i Mellemøsten »kan lade sig gøre«, men det kræver vision, strategi og forestillingsevne!

Historien vil ikke se med milde øjne på USA's beslutning om at gå ind i Irak i 2003, sagde han; hvis vi ser tilbage på de seneste 50, 60, 70 år, så har vi begået en række strategiske fejltagelser, der føjede mere ild til allerede brændende gløder. Der er noget galt med vores politik og vores strategi, når antallet af terroristgrupper, der er registreret på Udenrigsministeriets specifikke terrorliste, er *fordoblet* mellem 2004 og 2014.

Vi har investeret i mere konflikt i stedet for i løsninger. Vi sender flere droner ind, flere bomber og flere mænd ud for at dræbe flere mænd. At smide droner og »uddanne 60 mænd« er *taktiske* tiltag, snævre ting, der blot fører til større konflikt, når der for denne region findes *strategiske løsninger*, der er centreret omkring et skift i det økonomiske system i hele Mellemøsten.

Det, som general Flynn lagde frem på bordet som afgørende for dette skift, er en regional ramme for udvikling af kernekraft, især for at muliggøre afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft. Saudierne, Jordan, Egypten og nu Tunesien er i færd med at underskrive aftaler om kernekraft med Rusland, som er et land, der udvikler kernekraft, påpegede han. Kernekraft er den billigste form for afsaltning af havvand, som er afgørende for at skabe det ferskvand, som området behøver, specificerede han. Og alt imens han fortsat er modstander af den aktuelle P5+1-aftale med Iran og har mistillid til det iranske lederskab, så argumenterer han for, at Iran bør deltage i udviklingen af kernekraft, som P5+1 bør være involveret i at skabe.

General Flynn ønsker, at vi skal tænke over den fremtid, som vi forsøger at opnå for de næste 10 år, 50 år; det næste århundrede. Det er strategi. For at ISIL og jihadisterne skal blive besejret, må nationer give deres ungdom, især unge mænd mellem 15 og 25 år, noget at foretage sig, insisterer han.

Interviewet sluttede med spørgsmålet: Har generalen planer om at stille op som præsident?

USA: Under indflydelse af britiske planer kommer atomkrigen nærmere

11. august 2015 – Præsident Obamas initiativ for at udløse en krig med Rusland og/eller Kina kommer nærmere, og måden at forhindre det på er at fjerne ham fra embedet. Han har været i gang med at skabe global krig »trin-for-trin«, en eskalering af »krig gennem krig«, siden vendepunktet i 2011 med mordet på Gaddafi og udløsningen af terroristkaos fra Libyen.

I løbet af weekenden optrappede Det Hvide Hus sin annoncering fra sidste uge om, at Obama muligvis ville beordre amerikanske militærstyrker til at angribe enhver styrke, der generede de syriske oprørere, der er blevet uddannet af USA. Dette har det nu udvidet til at gælde for ethvert amerikansk, militært »aktiv«, hvor som helst i verden, USA gennemfører militær uddannelse, og dette ville helt klart inkludere Ukraine.

Obama tager hvert skridt, hver optrapning, hver ny krig, uden så meget som et hovednik til det amerikanske folks repræsentanter i Kongressen. Og nu er Kongressen på ferie i den næste måned, med 'Augusts Kanoner', der truer.

Krig er ikke en vished, men den kan ikke forhindres, hvis folk benægter muligheden af en global krig simpelt hen, fordi de ikke ønsker, eller er bange for, at de må blive nødt til selv at gøre noget for at stoppe den. Obamas planer bliver i stigende grad erkendt af folk i førende positioner i hele verden. **Folk i stort antal bør underskrive den appel, som Schiller Instituttet har sat i omløb i de seneste 10 dage, og som kræver, at Obama fjernes fra embedet – den ene, og bedste, chance vi har for at forhindre atomkrig.**

Det er afgørende vigtigt at erkende, hvad stiftende redaktør for *EIR*, **Lyndon LaRouche**, gentog den 10. august til LaRouche

PAC Komite for Politisk Strategi:

Med Obama,

»befinder vi os under indflydelse af Det britiske Imperiums førende, langvarige plan. Denne plan går ud på drastisk at reducere den menneskelige befolkning.«

Den britiske kongefamilie og dens råd og rådgivere er parat til sågar at udslette flertallet af verdens befolkning, og dette har de sagt. »Truslen om termonuklear krig er der«, sagde LaRouche, »fordi Obama grundlæggende set er en agent for denne plan fra Det britiske Imperium.«

At stoppe denne trussel om global krig kræver optimisme, den form for optimisme, der repræsenteres af de BRIKS-allierede nationers fremstød for fremtidsorienteret videnskab og udvikling. En af de førende modstandere mod Obamas krigspolitik fra det amerikanske militærs rækker – general Michael Flynn, der blev fyret af Obama som chef for Defense Intelligence Agency (DIA) i 2013 af denne grund – har nu afsløret den britiske-Hvide Hus-saudiske plan fra 2012 om at skabe et »Islamisk Kalifat« ligesom ISIS i Irak og Syrien. Men i sit interview, der er blevet cirkuleret internationalt, gør general Flynn mere end det – han insisterer på, at en økonomisk udvikling, der dækker hele regionen, og som er centreret omkring kernekraft, er den ene ting, der giver nogen som helst chance for, at der atter kan komme fred i Mellemøsten; alt andet er »blot taktiske manøvrer«.

Dette aspekt af ledende amerikanske militære officerers opposition mod Obamas krige giver grund til optimisme. Men præsidenten må fjernes fra embedet, ligesom vi fjernede en præsident i 1974 for at forhindre en katastrofe.

Det må vi gøre igen.

Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs tale på demonstrationen mod lukning af Irak-kommissionen, 8. august 2015

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen ... , og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang ... op til Første Verdenskrig. ... eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig

om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Den 8. august 2015 holdtes en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod lukningen af Irak- og Afghanistan-kommissionen. Begivenhed var arrangeret af: De Visionære – Debatgruppen For Alle. Der var en række talere, bl. a. Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, musikere, og ca. 1-2.000 demonstranter.

Du kan høre Tom Gillesbergs tale nedenfor eller [klik her](#).

Tom Gillesberg: Jeg synes, at dette er et fantastisk initiativ, fordi netop nu, så opfører de fleste sig som søvngængere. De går rundt og gør mere eller mindre det samme, som de plejer, uden at se, at verden netop nu er på vej i krig, er i krig, men også er på vej ind i en atomkrig, hvis ikke vi gør noget. Der er mange løgne, der er blevet afsløret her i dag. Man snakker om løgner, som man i 2001 brugte, fra Anders Fogh Rasmussens side, fra Tony Blairs side, Bush og andre, til at føre Danmark, Storbritannien, USA ind i en illegitim krig; men problemet er, at fordi de løgne aldrig blev stoppet – altså igen: efter Anden Verdenskrig, så havde man en Nürnberg Tribunal. Så sagde man, at de, der er ansvarlige for krigen, skal stilles til ansvar, så vi undgår, at det her sker igen. Fordi det ikke er sket over for Anders Fogh Rasmussen, Tony Blair, Bush og mange andre, så er den krigspolitik, som Danmark blev en integreret del af i 2001, fortsat. Den er fortsat, ikke bare igennem, at vi sendte F 16-fly til Libyen for at føre krig dér, officielt for at sprede demokrati, folk skal ha' det godt; det ved alle, ikke skete. Men det er samtidig også en del af en krigs- og konfrontationspolitik, som ikke slutter i Irak eller i Libyen og for den sags skyld i Syrien, men som sit direkte mål har at få en direkte konfrontation med Rusland, med Kina; og det

indebærer altså også storkrig, og det indebærer også atomkrig, hvis den politik får lov til at fortsætte.

Det er derfor, det her er vigtigt. Det her drejer sig ikke om fortiden; det drejer sig om fremtiden, og det drejer sig også om den helt umiddelbare fremtid. Netop nu er USA i gang med at producere 500 nye, taktiske atomvåben, de såkaldte B-61-12, som er specielle, fordi det er målsøgende atombomber. Det er atombomber, som man kan sætte på F35 Joint Strikefighter fly, nogen af dem, som Danmark skal have, og så kan man bruge dem til, med en stealth-teknik, at gå ind under radarerne og sende dem mod mål, bl.a. i Rusland.

Man arbejder altså allerede nu i USA's politik, og i den politik, Danmark er en del af, med muligheden for at føre atomkrig og kunne vinde en atomkrig. Og hvis vi ikke får stoppet den politik, så får vi atomkrig, og så får vi en atomkrig, der kommer til at lægge menneskeheden i ruiner, og kommer til at lægge Jorden øde.

Det er derfor, det her er så vigtigt, for hvis man havde taget et opgør med løgnene tidligere, hvis Anders Fogh Rasmussen og alle de andre, som løj for at få krig, hvis man havde stillet dem til ansvar, så havde vi stoppet den her proces. Og hvis vi vil undgå atomkrig, så skal vi nu til at sige sandheden, så skal vi nu sørge for, at sandheden kommer frem, og så skal vi sørge for, at denne proces bliver stoppet.

De gode nyheder er, at mens Anders Fogh Rasmussen, efter dansk politik, har dedikeret sit liv til at skabe mere krig, så er der altså andre kræfter i verden, som vil noget helt andet. Vi har en geometri i verden, hvor BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – har indledt et meget tæt samarbejde, har etableret en Ny Udviklingsbank, har etableret en monetær fond, er i gang med at etablere banker med det specifikke formål at skabe økonomisk udvikling; at skabe fred gennem udvikling. Hvor disse lande, hvor Kina og Rusland, rækker hånden frem og siger: 'Lad os samarbejde om det her.

Den tid, hvor man kunne løse konflikter gennem krig, må være slut. Forsøger man at løse konflikter gennem krig, så ender det med atomkrig og menneskehedens udslettelse.'

Netop nu er vi i den lykkelige situation, at størstedelen af Jordens befolkning har forstået det. Vi har kun et problem, og det er, at den meget potente militærmagt og økonomiske magt, som findes i USA og i Europa, ikke har forstået det endnu! Det er vores opgave at sørge for, at det sker. Nu er der ikke så mange tilbage på pladsen her, heldigvis har der været flere tidligere; men hvis hver af dem, der har været her i dag, faktisk tager det på sig og siger, 'Jeg vil sørge for, at vi ikke ser menneskehedens udryddelse i en atomkrig, fordi nogle folk bare ikke kunne lade være; jeg vil sørge for, at sandheden nu kommer for en dag; jeg vil stille mig op og være et modigt eksempel, ligegyldigt, hvor meget de så bagtaler mig og siger negative ting; jeg vil gå ud og kæmpe, og jeg vil få andre med mig' – jamen så kan vi, med dem, der er tilbage her, for slet ikke at tale om alle dem, der var tidligere, sagtens vende det her. [klapsalver]

Det farligste, vi kan gøre, det er at være søvngængere; det er at være folk, der sidder foran Tv-skærmen eller noget andet, og bare betragter udviklingen, ser, hvordan det bliver værre og værre, nøjagtigt, som det skete dengang – ikke med Tv, men alligevel – op til Første Verdenskrig. Alle landene forberedte sig på krig, alle sagde, at de ikke ville have krig, men eftersom alle forberedte krigen, så blev det til sidst et spørgsmål, ikke OM krigen kom, men HVORNÅR krigen kom! Hvis det sker, hvis man drager den konklusion i Moskva, i Beijing, i Washington og andre steder: KRIGEN KOMMER; det er ikke et spørgsmål om, men hvornår, jamen så drejer det sig om så hurtigt som muligt at få trykket på knappen og få sine atommissiler fyret af.

Så det her er farligt. Verden er på 'Launch on warning', og derfor vil jeg bare sige: Lad være med at – igen, der er nok folk, der har sovet Tornerosesøvn længe nok i det her; lad os

snakke om tingene.

Tilbage i 1980'erne kunne man se hundrede tusinder af mennesker, der var på gaden og sige, 'Nu må vi gøre noget, for vi vil ikke have atomkrig' – hvor er de i dag, hvor faren er meget større? Det skal vi gøre noget ved; vi skal sørge for, at det sker. Så jeg håber, at alle vil tage den mission på sig, og hvis der er nogen, der ikke kender alle detaljerne, der har brug for noget mere information om noget af det, jamen så stil spørgsmål og få svar. Få den information, I behøver, således, at I kan gå ud og slås og sørge for, at vi vinder det her slag, for som sagt, i dag, det er kun begyndelsen.

Lad os kæmpe, lad os vinde; men lad os gøre det hurtigt, så vi også har en menneskehed at vinde sammen med. Tak. [klapsalver]

RADIO SCHILLER den 10. august: Vi må styrke modstanden mod atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

[Klik her.](#)

**Verden på randen af en atomar
afgrund:**

**Flere og flere offentlige
personer finder mod til at
sige sandheden.**

Af Helga Zepp-LaRouche

Menneskeheden har endnu aldrig befundet sig så nær ved randen af sin egen, potentielle udslettelse. Det er livsvigtigt, at Tyskland og alle andre europæiske nationer med al tydelighed gør det klart, at de ikke har nogen andel i en eventuel krig imod Rusland og Kina.

Der er en hel del forholdsregler, der kan gribes til. Til disse hører det omgående ophør af sanktioner mod Rusland, den omgående bandlysning og afrustning af atomvåben – og frem for alt de atomvåben, der er opstillet i Europa – og en ærlig diskussion om den mislykkede politik i Sydvestasien i betragtning af DIA's memo.

Download (PDF, Unknown)

**Den menneskelige art er i
fare for udslettelse:**

Er du menneskelig?

Leder fra LaRouche-bevægelsen 4. august 2015 – Hvis du erkender, at mennesker ikke er dyr og kan forme deres egen arts fremtid, så vil du nu handle for at forhindre deres udslettelse i en atomkrig, der, med præsident Obamas handlinger, truer os.

Det seneste i Obamas eskalerende krigstrusler imod Rusland og Kina – hans ordrer til USA's luftstyrker, der bombarderer i Syrien, om at »inddrage« syriske regeringsstyrker i bombningerne, når det skønnes nødvendigt – fremkaldte en omgående advarsel fra Moskva, og trækker os et skridt nærmere. Forslaget fra en NATO-fortaler i Ukraine om en amerikansk/europæisk olieembargo »for at knuse Rusland« er et andet skridt. NATO's »Trident Juncture«-øvelse i næste måned, der træner atomkrig lige op ad Ruslands grænse, vil være endnu et skridt i den trin-for-trin-oprustning, der afventer en udløsermekanisme, ligesom oprustningen til Første Verdenskrig for et århundrede siden.

Verdenskrige startes i en trin-for-trin-proces med eskalerende trusler, krige og mobiliseringer, i hvilke ingen præcist kan forudsige, hvilket skridt, der vil være udløseren. Men det kan ses, af amerikanere, der er villige til at konfronteres med fremtiden, at Obama – under britisk manipulation – går frem med disse eskalerende trin mod konfrontation med Rusland og Kina.

Vi nærmer os mere og mere dommedag, det punkt, hvor en af Obamas mange krige og eskalationer udløser Tredje Verdenskrig. Det erkendes i stigende grad internationalt, at denne situation nærmer sig denne grænse for civilisationen. Den menneskelige art befinder sig i stor fare for udslettelse. Det må derfor være os, der antænder gnisten til en mobilisering for at standse dette ved at tvinge Obama ud af embedet, og du kan være en af disse gnister.

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche har foreslået, som en hastesag, **at Hillary Clinton kan få Obama ud** ved offentligt at fortælle sandheden om Benghazi, hvor han beordrede hende, og andre, til at lyve om, hvad hans Libyenkrig havde udvirket. Denne handling ville koste Hillary hendes chance for at blive præsident, men den vil bringe Obama til fald. Og den vil vise, at ethvert menneske kan udøve den unikt menneskelige evne til pludseligt at ændre den menneskelige arts historie og fremtid. Ikke at tro på, at hun kunne gøre dette, er simpelt hen kynisme eller »dyrisk tænkning«.

Vi må få nogle mennesker i indflydelsesrige stillinger til at gøre dette. September vil være for sent. Tingene må igangsættes snart, for at få Obama fjernet fra magten. Vi er gnisten, der skal antænde dette.

Vi må have et stort og orienteret, insisterende offentligt udtryk nu, i USA og i Europa. Men det betyder, at deres borgere må ophøre med at være sig selv nok, »praktiske« og, som resultat heraf, dumme. Menneskelige væsener er, ulig dyr, i stand til at erkende denne form for fare for deres arts fremtid, og standse det.

Vi er nu fuldt mobiliserede til at gøre dette.

SUPPLERENDE MATERIALE

Obama optrapper i Syrien;

***Stars and Stripes* publicerer en nøjagtig advarsel**

Unavngivne amerikanske regeringseksponenter sagde i søndags, at præsident Obama har besluttet at tillade amerikanske luftangreb til støtte for amerikansk uddannede oprørere uanset hvem, der bringer dem under ild, selv, hvis den kommer fra den

syriske hær. Det Hvide Hus' talsmand for Det nationale Sikkerhedsråd, Alistair Baskey, sagde til *Reuters*, at kun amerikansk uddannede styrker fik bred støtte, inklusive »defensiv ildstøtte (i lægmandssprog, luftangreb) for at beskytte dem« og påpegede som bevis de amerikanske luftangreb den 31. juli, til støtte for oprørsgruppen Division 30, da denne kom under angreb fra Al Nusra.

Reuters bemærker, at den mulighed, at amerikanske styrker kunne komme i direkte konfrontation med syriske regeringsstyrker, ikke kan udelukkes. Faktisk vil nogle argumentere med, at Obamas politik gør et sådant sammenstød uundgåeligt, til trods for den betingelse, at den amerikanske politik kun er rettet imod ISIS, samt regeringens mislykkede forsøg på at få Kongressen til at støtte et direkte angreb på Assad-regeringen i sensommeren 2013.

Historikeren Stephen R. Weissman skrev i en kronik den 2. august i militæravisen *Stars and Stripes* og argumenterede med, at Obamaregeringen rent faktisk følger et mønster, der første gang sås i Tonkinbugt-affæren i 1964, da præsident Lyndon Johnson førte den amerikanske offentlighed bag lyset mht. tilstedeværelsen af amerikanske militærstyrker i Sydøstasien. Resultatet var krig, der hærgede Vietnam, det amerikanske militær og amerikanske relationer til udlandet. Dette mønster er imidlertid fortsat lige siden.

Weissman påpeger især USA/NATO-angrebet på Libyen i 2011, der blev promoveret som beskyttelse af civile, men som i virkeligheden drejede sig om regimeskift.

»Indikationerne tyder på, at problemet med bedrageriske militære missioner stadig finder sted i dag, med USA's ekspansion af sin militære tilstedeværelse i Mellemøsten for at konfrontere voldelige jihadister«, skriver Weissman.

Det, der begyndte som et program for at uddanne bevæbnede modstandere af Assad-regeringen, har forvandlet sig til et

program, der har ISIS som sit mål. Amerikanske regeringsfolk antydede dernæst, at de måske ville udvide den amerikanske involvering til at omfatte »beskyttelse« af de styrker, som USA uddanner, mens disse integreres med eksisterende oprørsgrupper i Syrien.

»Sådanne scenarier kunne bringe Amerika ind i direkte konflikt med syriske regeringsstyrker«, skriver Weissman.

En yderligere, potentiel ekspansion kommer med diskussionerne om at etablere en sikkerhedszone i Syrien langs den tyrkiske grænse.

»Hvad der så ser ud til at være en snigende ekspansion af den anti-Islamisk Stat 'uddan-og-udstyr'-mission kunne få afgørende konsekvenser for USA's politik i Mellemøsten, som regeringen ikke har diskuteret offentligt«, skriver Weissman. »Et øget militærengeagement til fordel for anti-Assad-oprørere på jorden kunne frembringe en militær respons fra Syriens allierede – Iran, Hezbollah og Rusland.«

Moskva advarede rent faktisk i mandags om, at amerikanske angreb på syriske tropper kun yderligere vil destabilisere situationen. Moskva har

»gentagne gange understreget, at hjælp til den syriske opposition, og desuden finansiel og teknisk assistance, fører til yderligere destabilisering af situationen i landet«,

sagde Kremls pressesekretær Dmitry Peskov og tilføjede, at IS-terrorister kunne benytte sig af situationen.

Og Obamaregeringen, bemærker Weissman, gør alt dette uden at have en plan for at bringe krigen til en tilfredsstillende afslutning og uden at konsultere, eller indhente beføjelse fra, den amerikanske Kongres.

»Dette er præcis de konsekvenser, som offentligheden

frygtede, da den krævede, at Kongressen trak stikket ud for regeringens plan om at bombe Syrien i september 2013», konkluderer Weissman. »Under dette præsidentielle valgår må vælgerne kommunikere til kandidaterne, at de vil holde dem ansvarlige for at fortælle sandheden om formålet med amerikanske militære missioner og deres potentielle konsekvenser.«

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for

Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemsækelighed for pårørende til ofre for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinancier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den

11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg. disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund) var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghazi. Hun ofrede sig herved på lignende måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenter byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %

's intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig og fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen, gentagent understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschefer, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien

støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet, har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynekomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

Regimeskift-maskinen op i omdrejninger i Nordafrika, Mellemøsten og på Balkan

21. maj 2015 – Der fejer i øjeblikket en vind af regimeskift-krige og -opstande, som er konstrueret af London/Washington/Riyadh-aksen, hen over det eurasiske kontinents Middelhavsområde, med, i forreste linje, Libyen, Syrien og Makedonien, men hvor andre scener for handling ikke er udelukket.

* Libyen: Den legitime regering, der i øjeblikket har base i Tobruk, sendte et brev til FN, hvori der stod, at regeringen er åben for at diskutere planer med EU/NATO om at kontrollere mennesketrafikken fra de libyske kyster. Dette ses som en sindelagsændring, idet både regeringen i Tobruk og putsch-regeringen i Tripoli begge hidtil har været modstandere af enhver udstationering af EU/NATO-flådefartøjer imod disse menneskehandlere. Rusland skal fortsat være modstandere af

tiltaget.

EU/NATO-planen, hvis gennemført, vil føre til en militær involvering og vil forøge den bevæbnede modstand. Det må ses som en britisk operation for at fortsætte den ødelæggelse, som Imperiet indledte med den voldelige afsættelse af Gaddafi i 2011.

* Makedonien: Russiske medier citerer serbiske kilder, der rapporterer, at både den amerikanske ambassadør og EU's repræsentant havde deltaget i anti-regeringsdemonstrationen den 18. maj i hovedstaden Skopje. Alt imens ingen andre kilder bekræfter denne rapport, så er der masser af beviser på, at Makedonien er udset som mål for en operation i Maidan-stil.

En centraleuropæisk kilde, der i øjeblikket befinder sig i Moskva, sagde til *EIR*, at han ser et lignende scenario blive forberedt: anti-regeringsdemonstrationer og dødsfald eller tilskadekomne, der tilskrives regeringens ansvar, med det formål at få et påskud til at gennemføre et kup, støttet af folkemængden.

Den politiske analytiker Stefan Haderer skrev i dag i *Wiener Zeitung*, at »Makedoniens vej har længe været fastlagt af Obamaregeringen. I juli 2014 besøgte Victoria Nuland, den førende, amerikanske diplomat [sic] for Europa og hustru til den neokonservative Robert Kagan, Gruevski-regeringen i Makedoniens hovedstad, Skopje. Her lovede promoteren af 'Euromaidan', den ukrainske revolution, at NATO's udvidelse var en prioritet for fremtiden. Makedonien, sagde hun udtrykkeligt, fortjener sin 'retmæssige plads i NATO og Den europæiske Union'«.

Foto: Fra demonstrationerne den 18. maj 2015 i Skopje.

Medlem af den tyske Forbundsdag: Løs flygtningekrisen med en Marshallplan for Middelhavsområdet

15. maj 2015 – I et interview med magasinet *Focus* kritiserede Dagmar Wöhrle (Kristelig-Social Union, CSU, Bayern), en tidligere assisterende minister i Tysklands Udviklingsministerium, den kendsgerning, at hele debatten om, hvordan man skal håndtere flygtningestrømmen over Middelhavet, domineres af udenrigspolitik og interne sikkerhedspolitikere. Hendes argumentering gik ud på, at eftersom det er nødvendigt at organisere et effektivt program til at redde flygtningene, og i betragtning af, at de virkelige årsager til problemet er økonomiske, sociale og politiske, er det presserende nødvendigt med et program for Middelhavsområdet for at forbedre vilkårene for de mennesker, der lever der.

Med hensyn til det nødvendige nødprogram sagde Wöhrle, at hun meget beklagede, at Italiens »Mare Nostrum«-program er blevet nedlagt og opfordrede til dets genindførelse, fordi det var et godt program, som EU burde give finansiell støtte til Italien for. I stedet for at bygge en mur op omkring Europa, burde EU lancere en Marshallplan, især i lande som Syrien og Libyen – en million flygtninge venter på at blive overført til Europa alene i Libyen. De har behov for et økonomisk perspektiv, som Europa bør tilbyde, sagde Wöhrle, hvilket også ville være på linje med idéer i FN, der er en gentagelse af visse forslag, som LaRouche-bevægelsen præsenterede for tre år siden, i sin Marshallplan for Middelhavsområdet.

Et andet aspekt af udviklingspolitikken, understregede hun,

ville være at yde direkte hjælp til lande i Afrika, hvorfra de fleste flygtninge kommer fra – Nigeria, Somalia, Eritrea og Sudan. Der ligger også en udfordring for den Afrikanske Union, tilføjede hun og understregede, at det ville være fornuftigt at afholde et EU-Afrika-topmøde nu. Europa har ikke den valgmulighed, ikke at handle på flygtningeproblemet på en konstruktiv måde, konkluderede Wöhrl, fordi flygtningespørgsmålet er blevet et spørgsmål om Europas skæbne.

Foto: Et ukendt antal flygtninge er druknet i Middelhavet i forsøg på at komme til Europa.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: **Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan opløse deres tankeblokering og sikre deres fremtid

16. maj 2015 – For enhver opmærksom iagttager må det egentligt stå ganske klart, at festlighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over nationalsocialismen er et historisk vendepunkt. De vestlige statschefer boykottede ceremonien, og

i stedet sad den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske præsident Pranab Mukherjee sammen med præsident Vladimir Putin på ærestribunen. For første gang marcherede kinesiske soldater sammen med russiske i denne, den største militærparade i Ruslands historie.

I mellemtiden har informationerne om den kinesiske politik med den Nye Silkevej og den nye model for internationalt samarbejde, som BRIKS-staterne i et utroligt tempo opbygger, bredt sig i vigtige industri- og militærkredse i mange europæiske stater bag kulisserne – på trods af de vestlige mediers udbredte censur, der stadig finder sted. Frem for alt i den tyske middelstand har den bitre erkendelse meldt sig, at sanktioneerne mod Rusland har skabt et dybt indsnit i deres eget kød, med tilbagegangen i eksporten på 35 %, mens USA – der forlanger, at Europa forordner sanktioner imod Rusland – samtidigt øgede deres eksport til Rusland med 17 %.

I stadigt videre kredse udbredes ligeledes kendskabet til den nye form for internationalt samarbejde mellem BRIKS-staterne og et stort antal yderligere nationer, der ikke alene virkeliggør fælles infrastrukturprojekter og talrige samarbejdsaftaler, frem for alt inden for højteknologiske områder, men også tilbyder alle nationer en inkluderende model for samarbejde inden for såvel økonomiske som finansielle områder, som repræsenterer et bevidst og klart alternativ til geopolitisk konfrontation mellem blokkene.

Det seneste eksempel på denne totalt forandrede dynamik udgøres af den indiske premierminister Narendra Modis tredages statsbesøg i Kina, hvor man vedtog 24 omfattende samarbejdsaftaler og en fortsat intensivering af partnerskabet mellem de to nationer. De kinesiske medier understregede, at styrkelsen af partnerskabet mellem Kina og Indien ikke alene stimulerede begge de to, fremvoksende landes økonomi, men også lovede godt for regionen og den øvrige verden. I betragtning af en fælles befolkning på 2,5 mia. mennesker er den fælles udvikling af disse to nationer i sig selv en god nyhed.

Præsident Xi understregede, at de to nationaløkonomier mere og mere ville supplere hinanden og desuden ville være de to lokomotiver for vækst, på hvilke den regionale udvikling og udviklingen af verdensøkonomien beroede.

Kina har gentagne gange indbudt USA og andre, store nationer til at samarbejde med denne inkluderende, økonomiske model og de nye banker, som AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) og den Nye Udviklingsbank (»BRIKS-banken«), om en politik til gensidig fordel – altså den såkaldte win-win-strategi; frem for alt udgør det et nyt koncept for samarbejde mellem store nationer, der er baseret på fuldkommen respekt for den gensidige suverænitet og det herskende samfundssystem. Den tyske industri ville for længst være brudt sammen, hvis der ikke bestod en voksende, økonomisk relation til Kina, og Indiens ligeledes signifikant stigende betydning er ikke først kommet i fokus siden den seneste Hannovermesse. Hvad er det så, der forhindrer Tyskland og de andre europæiske nationer i at gøre det, der ligger i deres egen interesse – nemlig, sammen med BRIKS-staterne, at komplettere dette nye verdensøkonomiske og verdensfinansielle system, dette alternativ til den transatlantiske verdens bankerotte kasinomodel, et alternativ, der er orienteret mod realøkonomi og det almene vel?

Hvis Tyskland ville gå foran, ville resten af Europa følge efter lige så vel, som det nu er tilfældet med tugtemester Schäuble og hans fordømte nedskæringspolitik over for Grækenland. En klar, europæisk politik for en ny fredsorden for det 21. århundrede, som er grundlaget i strategien for den Nye Silkevejspolitik, der er inkluderende for alle verdens stater, ville også være den bedste støtte til, at USA kan finde vej tilbage til sin karakter af republik sådan, som det oprindeligt blev grundlagt under den amerikanske revolution og forfatning, og i traditionen efter Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy.

Lydighed som forhåndsindstilling – hele vejen til verdenskrigen?

Den tænkende del af det tyske etablissement og velmenende, såkaldte almindelige borgere er absolut i stand til at erkende, at BRIKS-staternes nye, økonomiske koncept repræsenterer et virkeligt fremtidsperspektiv. Men det, som forhindrer, at man aktivt forfølger sin egen interesse, er en ligefrem skizofren forhåndsindstilling med i lydighed at opføre sig i konformitet med den politiske korrekthed i den nye Kolde Krig med Rusland. Og det hører med til denne regel for, hvad der må siges, at Rusland var aggressoren i Ukraine, at Putin var ansvarlig for en »kriminell og folkeretsstridig annektering af Krim«, som Merkel atter understregede det i Moskva.

Sandheden er tværtimod, at Rusland, efter en lang række af forsøg på regimeskift gennem farverevolutioner, som Victoria Nuland & Co. finansierede, og NATO's udvidelse mod øst, reagerede på, at USA af geopolitiske grunde anstiftede et statskup i Kiev, der udgjorde en substantiel trussel mod Ruslands sikkerhedsinteresser. Rusland interвенerede bogstaveligt talt i sidste øjeblik for at forhindre, at NATO fik kontrollen over Krim, og dermed over russernes adgang til Sortehavsflåden, et forløb, som selv George Friedman fra den amerikanske tænketank »Stratfor« understregede, ville have gjort Rusland umulig at forsvare.

Ved fru Merkel det? Hvis hun ikke ved det, bør hun ikke beklæde kanslerembedet. Hvis hun ved det, og alligevel taler om »kriminell annektering af Krim«, så burde det tilføje et par ekstra meter til hendes næse, som, gennem hendes udtalelser om samarbejde med NSA, allerede burde vokse sig til en meget lang tud.

Men hvorfor underkaster så mange, i øvrigt udmærket begavede

tyskere sig denne politiske korrekthed med den nye Kolde Krig, som i værste fald inden for kort tid kunne føre til Tysklands og hele verdens totale udslettelse i en atomkrig? Hvorfor bedrager de sig selv efter mottoet: »Jeg er lille, mit hjerte er rent, og vi forsvarer jo blot de vestlige værdier, som demokrati og menneskerettigheder?« Af hjertets fejhed – og fordi det er vigtigere at tilhøre »klubben« og nyde godt af alle de privilegier, som er forbundet med dette, end at ville erkende sandheden, og efterfølgende eventuelt at måtte forsvare den.

70-års dagen for nationalsocialismens totale nederlag er måske et godt tidspunkt til at erindre sig, at det netop var denne fejhed, som i 1930'erne fik mange tyskere, der slet ikke var nationalsocialister, til alligevel at blive til medløbere, idet de skridt for skridt reducerede, og slutteligt opgav, deres modstand mod Hitler. Det amerikansk støttede statskup i Kiev har uden for enhver tvivl bragt ukrainske fascister, der åbenlyst bekender sig til Stepan Bandera og benytter hagekorslignende symboler, til magten. Bør det ikke forurolige os? Men det bestrides, altid efter devisen: Vore fascister er gode fascister.

Men hvad ville der ske, spørger den kiksede, tyske intellektuelle, hvis det skulle komme til en militærkonfrontation over Ukraine? Har vi da ikke brug for NATO's beskyttelse?

Hvis tyskerne holder fast i denne fejlagtige tænkemåde, er vi snart alle døde. Og hvordan skal vi naivt tro på, at fru Merkel i et sådant tilfælde vil huske på sin embedsed, efter at hun åbenlyst har lært at spille så godt skuespil – »Udspionering blandt venner går slet ikke« – at man måske skulle indstille hende til en Oscar. Eller i det mindste til en kabaret-pris.

For nu at adressere et andet, meget vigtigt aspekt: Den hjertegribende flygtningekatastrofe, hvor en million mennesker

allerede er flygtet, og hvor, iflg. Amnesty International, yderligere 57 millioner i den nærmeste tid kunne flygte, er frem for alt et resultat af krige, der var bygget på Blairs og Bush' løgne. Den eneste, indlysende løsning ligger i den omfattende Marshallplan for Afrika, Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien – men som, under de aktuelle omstændigheder, kun kan virkeliggøres gennem samarbejdet med BRIKS-staterne.

Spørgsmålet er altså: Er vi tyskere stadig et folk af digtere og *tænkere* – eller en Pinocchio-fanklub? Lad os være optimistiske og beslutte os for den første variant!

Titelbillede: Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Iran advarer USA og Saudi Arabien imod at standse skib med nødhjælp til Yemen

13. maj 2015 – I kølvandet på gennemførelsen af et stop i fem dage, i perioden 13.-17. maj, for luftangrebene på Yemen fra den saudisk-ledede alliance, har Iran sendt et nødhjælpsskib af sted til Yemen med de mest nødvendige medicinske forsyninger.

»Et skib, der medfører et tolv mand stort lægeteam fra Iran, så vel som over 100 tons af landets hjælp, bestående af

medicin og lægeudstyr, blev afsendt til Yemen onsdag morgen«, den 13. maj, sagde vicedirektør for det Iranske Røde Halvmåne, Seyed Reza Rais Karami, rapporterede *Fars Nyhedsagentur*.

Iranske myndighedsfolk forventer, at skibet vil ankomme til Hodeida, Yemen, i næste uge. Den Islamiske Republiks Flåde har lovet at vogte skibets sikkerhed. En talsmand for det saudiske militær sagde den 12. maj, at hvis Iran ønsker at levere humanitær hjælp, bør landet koordinere det igennem FN; et iransk forsøg på at levere nødhjælp ad luftvejen blev standset af saudierne bombning af lufthavnen i Sana'a.

Idet man frygtede, at saudierne ville forsøge at standse de medicinske forsyninger i at nå frem til Yemen, har Irans vicegeneralstabschef, gen. Masoud Jazayeri, advaret USA og dets arabiske allierede fra Golfstaterne mod at standse et nødhjælpsskib fra Iran med kurs mod Yemen, rapporterer *Associated Press* i dag. »Både Saudi Arabien og dets nye herskere, så vel som også amerikanerne og andre, bør huske, at hvis de skaber problemer for den Islamiske Republik mht. at sende humanitær hjælp til lande i regionen, vil det være gnisten til en ild, hvis slukning definitivt ville være uden for deres rækkevidde«, sagde Jazayeri. »Jeg erklærer ligefremt, at den Islamiske Republik Irans selvpåførte tilbageholdenhed ikke er grænseløs«, advarede han. Bemærkningerne faldt i et interview med det Teheran-baserede, arabisksprogede Al-Alam den 12. maj.

Foto: Et iransk skib, kaldet Nejat (redning), afsejler fra den sydlige, iranske havn Bandar Abbas med kurs mod det krigshærgede Yemen.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

14. maj 2015: Obama på vej ned

De seneste dages begivenheder gør det klart, at Obama er på vej ned – hurtigt. Hans eget Demokratiske Parti nedstemte hans frihandelslov i Senatet med en hidtil uset, næsten enstemmig 'Nej'-stemme i tirsdags. Selv om der efterfølgende har været tale om et kompromis mht. fire betydningsfulde tillæg til loven, som Senatets demokrater forlangte, er der ingen sikkerhed for, at dette nye forsøg vil lykkes; og i Huset er stemmerne der ikke.

Obamas foragtelige boykot af mindehøjtidelighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over Hitler gav bagslag, idet mange verdensledere, især fra Asien, deltog sammen med præsident Putin i fejringen af menneskehedens sejr over fascismen for 70 år siden.

Den seneste indikation på, at Obamas tid i Det Hvide Hus er talte, kom i går, da amerikanske institutionelle kræfter ved deres fornufts fulde fem intervenerede, og udenrigsminister John Kerry rejste til Sotji, Rusland, for at indgå i otte timers drøftelser med den russiske udenrigsminister Lavrov og præsident Putin. Drøftelsernes formål var at nedtrappe briternes/Obamas provokationer mod Rusland, før disse nåede punktet for atomkrig. Kerry gav et klart budskab, der gik ud på, at fornuftige kredse i Washington har til hensigt at genoptage samarbejdet med Rusland til forhindring af krig. Det tydeligste offentlige udtryk for dette kom under den fælles Kerry/Lavrov-fremtræden for pressen efter et fire timers møde med Putin, og hvor Kerry leverede en klar advarsel til den ukrainske præsident Poroshenko om at afholde sig fra planer om at genoptage militære handlinger for at genindtage Donetsk-lufthavnen.

Der er andre indikationer på, at drøftelser med Iran hen imod en P5+1-aftale, før deadline den 30. juni, skrider frem. Dette gør det endnu mere presserende, at de anglo-saudiske krigsplaner omgående standses – gennem en fortsat mobilisering for at frigive de 28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. september [2001].

I denne uge afslørede (undersøgende journalist) Seymour Hersh svindelnummeret om Den Store Saudi-Obama Løgn om drabet på Osama Bin Laden. I en artikel på 10.000 ord afslørede Hersh, at Bin Laden blev dræbt i et overlagt mord, der blev planlagt sammen med saudierne. Der var ingen ildkamp med al-Qaeda-vagter. Der var ingen beviser, fremkommet ved brug af tortur, der førte til lokaliseringen af Bin Ladens pakistanske, sikre opholdssted. Ikke en eneste detalje i den »officielle« regeringsrapport var sand – og ved at fremkomme med den ene løgn efter den anden forrådte Obama de selv samme, pakistanske militære regeringsfolk, der udleverede nøgleinformationerne og ledsagede de amerikanske mordere ind i Bin Ladens ubevogtede opholdssted, hvor han i realiteten var under det pakistanske ISI's husarrest.

I onsdags kommenterede Lyndon LaRouche, at fremskridtene med P5+1, kombineret med drøftelserne i Sotji og den fortsatte, demokratiske revolte mod Obama, ligeledes betyder, at indsatsen for at smide Obama ud befinder sig på en accelereret kurs og kunne betyde, at den overhængende, finansielle nedsmeltning kan undgås. Dette, understregede han, må være hensigten.

Med Obama væk vil det være muligt hurtigt at annullere det finansielle svindelnummer og, gennem hastelovgivning, lancere en ny finansiell og monetær struktur til genoplivning af den produktive økonomi. Dette begynder med den omgående genindførsel af Glass/Steagall. Der må komme en genoplivning af den produktive økonomi, hvilket betyder, at spillegælden og det andet affald må fjernes og forbydes. Glass/Steagall er

vigtigere end nogen sinde før, i betragtning af den aktuelle situation. Der må udstedes kredit til gavnlig produktion og især med det formål at uddanne en ny generation af faglært arbejdskraft. Vi må opbygge de knuste lokalsamfund rundt omkring i landet, som er blevet ødelagt af de seneste 40 års politik, og ægte, økonomisk vækst må genindføres på en progressivt accelererende skala.

Kort sagt, så skal det aktuelle system vendes, og parasitterne skal væk.

Det skift, der har fundet sted i løbet af de seneste dage, er konsekvensen af, at nogle mennesker har set i øjnene, at verden var på vej mod en atomar udslettelse, og at menneskehedens overlevelse direkte stod på spil. Afgørelsen er klar: Det ville være mere end sindssygt at løbe risikoen for en sådan skæbne, og derfor måtte der gribes til handling for at vælte briterne/Wall Streets desperate fremstød for krig.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 4. maj 2015:

Det er »Win-Win« for at stoppe »Kill-Kill«

Mens verden har kurs mod nogle uger, der er afgørende for Det britiske Imperiums desperate forsøg på at fremprovokere et opgør gennem økonomisk fascisme og atomkrig, udstedte Hung Tran, direktøren for Institutet for International Finans – IIF, også kendt som Ditchley-gruppen eller »bankierernes kartel« – en skarp advarsel om, at, hvis Grækenland skubbes ud af eurozonen ved at insistere på, at landets regering

gennemtvinger umulige nedskæringsbetingelser, så »kunne der opstå tvivl om hele sammenhængen i den vestlige alliance«, og det kunne bringe hele det transatlantiske finanssystem til fald med kort varsel.

Dette er fuldstændigt sandt, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. Hele systemet kan falde, hvad øjeblik, det skal være, og Grækenland kunne blive aftrækkeren. Men, forklarede LaRouche, man behøver ikke få denne krise; den vil kun fremkomme, såfremt Europa fortsat forsøger at forpligte sig til et svindelnummer, som består i de falske, finansielle værdier i forbindelse med den græske og tilsvarende gæld. Dette svindelnummer består af alt, hvad Wall Street foretager sig.

Alt dette kan forandres gennem en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik. Glass/Steagall er toneangivende for alt det, der må gøres, og vi må presse på med det i USA og lægge alle vore kræfter bag et sådant fremstød, sagde LaRouche. Det er blevet gjort til det centrale spørgsmål i præsidentkampagnen af Martin O'Malley, hvis mission foreløbig er fin og kvalificerer ham til præsidentskabet. En sådan genindførelse af Glass/Steagall ville være meget smertefuld for Wall Street, men det er præcist, hvad landet og verden har brug for. O'Malley som potentiel præsidentkandidat med en kampagne for denne politik frembyder en global løsning.

Men vi kan ikke bare vente og se, om det sker, fortsatte LaRouche. Vi må gribe forebyggende ind, både mht. Glass/Steagall og den hermed tilknyttede politik for at løse den såkaldte »ferskvandskrise« gennem at rejse spørgsmålet om det galaktiske princip, som er blevet udarbejdet og fremlagt af LaRouches videnskabspolitiske team. Det er dette galaktiske, universelle, fysiske princip, der er årsag til vandcyklussen på Jorden, understregede LaRouche i dag, og ikke omvendt. Det, man skal tænke, er ikke på Jorden her og nu, men ud mod galaksen (mindst) og tænke frem 32 millioner år ud i fremtiden (mindst) for at danne sig et begreb om de

universelle, skabende processer, der styrer de lokale, planetariske udviklinger i dag.

Som LaRouche erklærede det under drøftelser med sine medarbejdere her til eftermiddag:

»Der er ingen knaphed på vand. På planeten Jord er der ingen knaphed på vand! For knapheden på vand udgør en forbindelse mellem de overordnede kræfter, galaksen, og de lokale kræfter, som er planeten Jord. Planeten Jord er en mindre, underordnet enhed i det galaktiske system ... Og det eneste, vi behøver at gøre, er at tænke over den teknologi, som vi må anvende for at udnytte de fordele, som det galaktiske system frembyder. Det betyder mange ting, og mange formodninger hos en masse mennesker, i USA og andre steder, må ændres.«

»Problemet er, at vi må få folk i USA i særdeleshed til at forlade den politik, som er den aktuelle politik under Obamaregeringen. Med andre ord, så må Obama fjernes fra [regeringsmagten i] USA. Det er den nødvendige handling ... Vi må ganske enkelt ændre USA's politik og USA's relation til andre nationer i det transatlantiske område. Vi må ændre vores politik i overensstemmelse med denne forudsætning. Og det kan lade sig gøre. Spørgsmålet er, vil det blive gjort? Og hvad der er vigtigere: Vil vi, som nation, få lov til, få tilladelse til at tage de skridt, der kan tages for at løse dette problem?«

Denne krise, og den foreliggende løsning, er grunden til, at briterne og Obama ønsker at dræbe, dræbe og dræbe, sagde LaRouche. Folk indser ikke, at Obama blot er en farlig idiot. De er forvirrede, fordi han udviser de kendetegn på magt, som er forbundet med det amerikanske præsidentskab. Men han er ikke en intellektuel person, uanset, hvor meget man strækker sin forestillingsevne; han er en tåbe, om end en farlig én af slagsen.

Briternes/Obamas 'kill-kill'-politik er deres svar på Kinas 'win-win'-strategi. Den udstilles gennem de fortsatte mord på migranter i Middelhavet, som er en direkte konsekvens af Obamas krig og statskup i Libyen i 2011, der igen var en direkte efterfølger for den britisk/amerikanske promovering af den tjetjenske opstand mod Rusland, der så levende blev fordømt af LaRouche i hans videoberetning, »Storm over Asia«, fra 1999.

Dette tjetjenske spørgsmål er stadig afgørende i dag som omdrejningspunkt for fremvæksten af den britisk-sponsorerede jihadist-terror, som stedfortræderkrig imod Rusland, og imod et civiliseret menneskebegreb generelt.

Denne 'kill-kill'-politik ses også i den seneste nedslagtning af yazidier (kurdisk stammefolk, hovedsageligt i Irak, -red.), udført af ISIS-udyrene, som Obama har bragt til magten tværs over hele Nordafrika og Sydvestasien. Og politikken er skarpt udstillet i det ukrainske brændpunkt for krig mod Rusland og Kina, hvor det samme slæng, som frembragte Anden Verdenskrigs nazister – dvs. Det britiske Imperium og Prescott Bush og hans lige – er fanatisk besluttet på at sikre, at ingen i dag vil fejre 70-året for sejren over deres nazister, med mindre disse samme nazister stoppes igen i dag.

»Er der noget at fejre?«, kan man næsten høre Dronningen (den britiske, -red.) mumle, med en vis irritation.

Foto: Franklin D. Roosevelt, USA's præsident 1933-45.

(FDR underskrev den 16. juni 1933 Glass/Steagall-loven, der var i kraft frem til 1999, og som indførte en skarp adskillelse mellem kommercielle banker med normal indlåns- og udlånsaktivitet, og så investeringsbanker, der promoverer hasarderet spekulation, der ikke investerer i et lands fysiske realøkonomi, herunder infrastruktur, og som, uden Glass/Steagall-loven, har adgang til almindelige

Sydvestasien: Koalition af Tyrkiet og saudiskledede Golfstater forbereder at vælte Assad

2. maj 2015 – Præsident Barack Obamas kammerat, den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan, arbejder sammen med en koalition af Golfstater under anførsel af Saudi Arabien om en direkte militærintervention ind i Syrien. Den tyrkiske avis *Hürriyet* rapporterer, at en koalition, der inkluderer Tyrkiet og Golfstaterne, er i færd med at dannes med henblik på at lancere en direkte intervention for at vælte præsident Bashar al-Assad's regering.

De citerer et interview på tyrkisk Tv med talsmand for præsidenten og udenrigspolitiske rådgiver Ibrahim Kalin, der siger, at Assads »regime« må fjernes, før noget kan løses i regionen. Kalin nævnte, at Golflandene var i færd med at ændre holdning hen imod direkte militærintervention, især efter Erdogans konsekutive besøg i regionen, der begyndte med Saudi Arabien den 2. marts og efterfulgtes af rejser til Qatar og Kuwait. Kalin sagde, at disse lande, der havde været skeptiske over for Tyrkiets planer om at etablere en flyveforbudszone og sikkerhedszoner i Syrien, nu var ved at være positive over for idéen. »De har også indset, at dette spørgsmål ikke kan løses udelukkende gennem luftbombardementer af ISIL-mål«, sagde han.

Journalist på avisen *Hürriyet* Serkan Demirtas skriver: »Hverken Kalin eller andre tyrkiske regeringsfolk indrømmer

det, men der er stærke indikationer på, at tyrkisk og saudisk støtte til oprørerne er ved at blive mere synlig i felten. Saudi Arabien og Qatar menes at levere våben til oprørerne, mens Tyrkiet spiller en fremmede rolle mht. at overføre denne logistik til Syrien. Blot nogle få dage tidligere anklagede det syriske regime åbenlyst Tyrkiet for at levere støtte til oprørerne og for at overtræde international lov.

»Som Kalin udtrykte det, så er den regionale koalition, bestående af Tyrkiet og Golflandene under Saudi Arabiens ledelse, allerede aktive i Syrien med det formål at vælte al-Assad ved at bruge [den Frie Syriske Hær] FSA-støttede salafistgrupper. Denne ambitiøse plan vækker imidlertid bekymring i Vesten, eftersom den fuldstændig ville gøre det af med den eksisterende, lillebitte chance for en politisk afgørelse i Syrien. For mange i Vesten vil en fiasko mht. at finde en politisk afgørelse blot frembringe en opdeling af Syrien.«

Det bør bemærkes, at den tyrkiske regering næsten har ophævet pengehvidvaskningslovene i landets lufthavne. Ingen vil blive retsforfulgt for pengehvidvaskning, hvis de gribes i at afgive falske deklARATIONER, men vil blot få en bøde på 1 % af de penge, som de bringer ind i landet. Selv, hvis de oplyser det, vil der ikke blive stillet spørgsmål. Selv den engelsksprogede tyrkiske avis *Today's Zaman* citerer regeringsfolk for at sige, at dette faktisk afviser standardlove for pengehvidvaskning.

Foto: Den tyrkiske præsident Erdogan modtages i Saudi Arabien i marts 2015.

Migrantmord i Middelhavet: Arven efter Obamas og briternes imperiekrige

28. apr. 2015 – Ifølge Amnesty International er der nu henved 57 millioner mennesker, der er blevet gjort til flygtninge i det mellemøstlige og nordafrikanske område (kaldet MENA i Det amerikanske Udenrigsministeriums sprogbrug), »den største flygtningekatastrofe siden Anden Verdenskrig«. To analytiske artikler, udgivet af Ruslands Sputnik nyhedstjeneste, hamrer løs på katastrofen, og begge artikler peger den anklagende finger mod de kombinerede Obama/britiske/EU-krige i området som de ansvarlige.

Pepe Escobars artikel, »Hvordan NATO dræber afrikanere i Club Med«, angriber »humanitær imperialisme« under Obama som værende ansvarlig, især den blodige afsættelse af Gaddafi i Libyen i 2011, men også krigene mod Syrien, Irak og Yemen. Disse imperiekræfter, skriver Escobar, »er stadig på færde og dræber nu – ved stedfortræder – hen over vandene i Middelhavet, efter at de ødelagde en levedygtig stat – Libyen, en sekulær, arabisk republik, og dernæst installerede et kaos, der trænger frem over alt i en stor del af Magreb og Vestafrika, og som har udløst en massiv, humanitær krise.«

Finian Cunningham peger også fingeren mod krigene i Libyen, Irak, Syrien og nu også Yemen for at have skabt »den katastrofale og moralsk frastødende situation i Middelhavet, der er forurennet af tusindvis af lig i opløsning ... De fleste af de mennesker, der migrerer til Nordafrika og derfra videre til Europa, flygter fra krig og konflikt, med, iflg. FN, en overvægt af syrere, irakere og afghanere«. Henved 10 millioner syrere, eller halvdelen af befolkningen, »er flygtet internt eller i eksil som vandrende flygtninge«, skriver Cunningham. »Det, som de europæiske regeringer har gjort i Libyen, sammen

med deres amerikanske allierede, er intet mindre end en krigsforbrydelse« og har gjort Libyen til et »springbræt for millioner af migranter, der smugles til Europa«.

Foto: Zaartari flygtningelejren i Jordan, for syriske flygtninge.

Leder 30. april 2015: Verden har valget mellem to systemer

I en helt ekstraordinær uge, hvor Helga Zepp-LaRouche talte ved tre, betydningsfulde »Ny Silkevejs«-konferencer i Europa, indledte hun sin tale til Cultural-Business Dialogue i Baden-Baden den 25. april på følgende måde: »Rent strategisk må vi tage to fuldstændigt forskellige systemer i betragtning.«

»Det ene system er baseret på geopolitisk ekspansion og på maksimering af profit for de få. Skulle dette system blive det fremherskende, kunne det føre til den menneskelige arts udslettelse.

Lykkeligvis, ... er et fuldstændigt parallelt, økonomisk og finansielt system vokset frem siden sidste juli, et system, der bestemt ikke er uproblematisk, men som har en radikalt anderledes orientering; og som rent faktisk er baseret på fremtiden og på menneskelig kreativitet.«

Dette er BRIKS' og deres allierede landes system. Det oligarkiske system domineres af City of Londons finansielle imperialister og truer med global affolkning og atomkrig. Se

på situationen i Yemen – det seneste udbrud af krig med folkemord til følge, som er støttet af præsident Obama, i Mellemøsten og Nordafrika – hvor Røde Kors rapporterer, at 12 millioner af de i alt 20 millioner yemenitter, der nu udsættes for bombardementer og total blokade af Saudi Arabien, Qatar og Den amerikanske Flåde, mangler »sikkerhed for fødevarer«, eller mangler mad i det hele taget. De fleste mangler nu også vand, som ikke engang kan pumpes op, da der hverken er brændstof eller elektricitet. Dette sker samtidig med, at mange tusinde mennesker drukner i Middelhavet, mens de forsøger at flygte til Europa fra terroroperationer, der er sat i gang af Obamas og Camerons krige i Libyen, Syrien og Irak.

Se dernæst på den storstilede, næsten omgående og fuldt ud samarbejdende respons fra Kinas og Indiens side – BRIKS – til jordskælvskatastrofen i Nepal, en respons, der omfatter den kombinerede udsendelse af hærenheder fra begge BRIKS-magter for genopbygning, og Indiens ekstraordinære løfte om 10 mia. dollar til genopbygning af infrastruktur i et lille land.

Sammenlign Obamas Trans-Pacific Partnership (TPP) – der i den grad er et svindelnummer fra Wall Street, at det er blevet en grundsten for den næste præsidentkandidat fra hans eget parti – med de seneste ti års serier af faktiske handelsaftaler mellem Kina, ASEAN-landene og Sydkorea. Det har resulteret i ekstraordinær vækst i den interne, asiatiske handel med varer i løbet af dette tiår.

Eller betragt engang den bolivianske præsidents ekstraordinære forpligtelse over for sin nation til at »frembringe idéer, eksportere idéer og skabe et videns- og videnskabssamfund«. Bolivia har omgående orienteret sig mod BRIKS-alliancen og har været blandt de lande på kontinentet, der har oplevet den hurtigste, økonomiske vækst.

Vi bekæmper to af det London-centrerede, oligarkiske systems fascistiske marionetter i USA, præsident Barack Obama og

Californiens guvernør Jerry Brown. »Brunskjorte« (»Brownshirt«) konfronteres med modstand fra kommuner og selskaber i hele Californien mod hans påbudte nedskæring af vandforbruget på 25 %; nu har han anmodet om, at lovgivningsmyndigheden udsteder bøder til indbyggere eller erhvervsforetagender på 10.000 dollar pr. dag for ikke at opgive deres forbrug af ferskvand – når der er et helt ocean fuld af vand ud for statens kyster. Når LaRouche-bevægelsens politiske aktivister meget ligefremt mobiliserer indbyggerne til at »sætte denne nazist [Brown] i spjældet«, har disse aktivister fået en dynamisk respons fra Californiens borgere.

Obama er gået i en fælde med sit planlagte »TPP«-angreb på Kina og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som har udviklet sig til et angreb på hans eget parti på vegne af Wal Street. Der er en intern revolte imod ham og planetens ressourcer generelt, for at besejre ham. Tiden er inde til at tvinge denne Londons marionet bort fra embedet.

Sydvestasien:

Pentagon bekræfter USA's støtte til saudisk krig i Yemen;

Bombeangreb fortsætter

24. apr. 2015 – Talsmand for Pentagon oberst Steve Warren bekræftede over for reportere i dag, at den iranske konvoj, der havde været på vej til Yemen, er vendt om og er på vej tilbage til Iran. Kl. ca. 11.00 EST befandt konvojen sig

henved halvejen op ad Omans kyst med kurs i nordøstlig retning med en fart på 6 knob. »Dette synes at være en nedtrapning af spændingerne tidligere på ugen«, sagde Warren.

Alt imens en mulig konfrontation mellem USA og Iran muligvis er blevet nedtrappet, så fortsætter USA med at støtte den saudiske krig imod Yemen. I dag bekræftede talmand for den amerikanske Centralkommando, oberst Patrick Ryder, at USA fortsat leverer efterretninger og logistisk støtte til saudierne og vil fortsætte med det.

Nede på jorden er krigen alt andet end forbi, på trods af den saudiske erklæring den 21. april om, at de ville suspendere bombekampagnen. Der var mindst 20 luftangreb i går i hele landet iflg. forskellige nyhedsrapporteringer, og kampene på jorden mellem Houthi-oprørerne og deres allierede og resterne af det saudisk støttede Hadi-regime fortsatte.

Verdenssundhedsorganisationen rapporterede den 21. april, at, mellem den 19. marts og 17. april, havde volden dræbt 944 mennesker og såret 3.487 og advarede om, at sundhedstjenesterne i Yemen var på randen af kollaps. UNICEF sagde i dag, at der blandt de dræbte er 115 børn, med yderligere 172 lemlæstede børn. Disse tal bør, som FN tidligere har sagt, betragtes som undervurderet, eftersom enhver evne fra myndighedernes side til at tælle de døde og sårede i sig selv er blevet alvorligt ødelagt af krigen.

Syriens Bashar al-Assad griller Frankrig og vestlige

regeringer for at bevæbne jihadistister og skabe ISIS

22. apr. 2015 – I et interview med *France2* den 21. april udtalte Syriens præsident Bashar al-Assad en spiddende fordømmelse af Frankrig og andre vestlige regeringer for deres materielle støtte til jihadististerne – den ikkeeksisterende »moderate opposition« – og for at skabe de kaotiske betingelser i regionen, der førte til fremvæksten af ISIS.

Som svar på *France2's* fjendtlige og provokerende interviewer, David Pujadas, der citerede »analytikere«, som hævdede, at det var Assad, der hjalp med ISIS' fremvækst, fyrede Assad tilbage, at ISIS »blev skabt i Irak i 2006 under amerikanernes overvågning. Jeg er ikke i Irak, og jeg var ikke i Irak, og jeg kontrollerede ikke Irak. Amerikanerne kontrollerede Irak, og ISIS kom fra Irak til Syrien, fordi kaos er smitsomt«. Når der er kaos i et givent land, forsatte han, »så er det frugtbar jord for, at terroristerne kan komme. Så når der er kaos i Syrien, kom ISIS til Syrien. Før ISIS kom al-Nusra-Front, som er al-Qaeda, og før det var der det Muslimske Broderskab. De repræsenterer alle de samme græsrodde for, at ISIS senere kunne komme«.

Gentagne gange pillede den syriske præsident Pujadas påstande ned, som hævdede, at den syriske hær brugte kemiske våben, klorgas, tøndebomber osv. og vendte tilbage til det centrale spørgsmål, nemlig, at det var interventionen fra vestlige nationer, der skabte betingelserne for skabelsen af ISIS. Se engang på de luftangreb, der blev udført af 60-nationers-»koalition«, sagde han. Syrien er et lille land, men »det, vi gør, er undertiden ti gange så meget, som de gør på en dag. Er det seriøst?... Hidtil har de ikke været seriøse. Det andet bevis er, at ISIS har spredt sig til Syrien, Irak, Libyen, i

hele regionen generelt. Så hvordan kan de sige, det var effektivt? De er ikke oprigtige, det er derfor, de ikke hjælper nogen i denne region.«

Pointen er, understregede han, at »koalitionen imod terrorisme ikke kan dannes af lande, der samtidigt støtter terroristerne ... de sender våben til de samme terrorister, der går under betegnelsen 'moderat opposition' ... Så dette er en modsigelse. Det virker ikke.«

Al-Assad reserverede sine mest barske ord til franskmændene. Som svar på, at Pujadas spurgte Al-Assad, om han tog noget ansvar for det, der er sket i Syrien i de seneste år, svarede Assad, »tingene er ikke absolutte ... Alle har et ansvar. Vi har vore egne problemer i Syrien ... men nu taler jeg om, hvad det var, der frembragte ISIS: kaosset, og jeres regering, regeringen – eller hvis man vil kalde det regime – det franske regime, som de kalder os, er ansvarligt for at støtte de jihadister, som de kaldte for den moderate opposition.«

Med hensyn til hans villighed til at gå ind i en dialog med Frankrig, erklærede Assad: »Vi er altid interesserede i dialog med alle, men det er baseret på politikken. Hvordan kan vi gå i dialog med et regime, der støtter terrorister i vort land, og for hvad? ... Når de ændrer deres politik, vil vi være parat til at gå i dialog ... « Assad pointerede, at François Hollande er den mest upopulære præsident i Frankrigs historie, siden 1950'erne.

Da Pujadas nævnte, at den franske premierminister havde fordømt Assad som en slagter, svarede Assad ætsende, »ingen tager mere franske regeringsfolks erklæringer alvorligt, af én grund: fordi Frankrig på en eller anden måde er en satellit til den amerikanske politik i regionen; det er ikke uafhængigt, det har ingen tyngde, det har ingen troværdighed.« Han understregede, at han var interesseret i, hvad det syriske folk tænker, ikke det franske.

Foto: Den franske Tv-kanal France2's David Pujadas interviewer den 21. april Syriens præsident, Bashar al-Assad.

Leder 22. april 2015: Obama er detonator for Verdenskrig

Udviklingerne i de seneste par dage er en frygtelig påmindelse om, at, så længe Barack Obama forbliver i embedet som præsident for USA, står verden på randen af generel krig, en krig, der hastigt kunne blive til en atomar udslettelseskrig.

Det drejer sig ikke om Obama som sådan. Han er en degenereret syndebuk for kræfterne i Det britiske Imperium og dets allierede, Wall Street, som i øjeblikket er ved at blive vanvittige over den kendsgerning, at hele deres transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at et alternativt paradigme, centreret omkring det fremvoksende BRIKS, der ledes af Kina og Rusland, er i færd med at blive skabt. De kræfter, der har ejet Obama lige siden de lancerede hans politiske karriere, er parat til at starte Tredje Verdenskrig hellere, end de opgiver deres magt.

Lyndon LaRouche advarede tirsdag om, at »vi står på randen af en bogstavelig udslettelse, som et resultat af situationens kædereaktionslignende virkninger«. Briternes og Wall Streets afvisning af at opgive deres svindende greb om magten vil i desperation drive dem til at få Obama til at lancere Tredje Verdenskrig. »Dette er den første trussel om menneskehedens udslettelse i moderne, historisk tid«, konkluderede LaRouche.

Han observerede desuden, at den blotte kendsgerning, at Obama endnu ikke er blevet fjernet fra embedet, er den tydeligste advarsel om, at ledende amerikanske kredse, og det amerikanske folk generelt, ikke længere besidder temperamentet til at forhindre denne katastrofe i at ske. Fjern Obama fra præsidentembedet, og faren er fjernet. Briterne vil fortsat være hysteriske over deres imperiums forestående død, men magten til at handle vil være fjernet fra dem. Det transatlantiske systems bankerot betyder Det britiske Imperiums død.

Ruslands vitalitet er vendt tilbage, og Kina er ved at vokse frem som en venlig, men dominerende kraft i Asien og fremmer en politik med Win-Win-samarbejde blandt alle regionens nationer og tværs over Eurasien. Alene dette er ved at drive briterne til vanvid.

Det er af afgørende betydning at forstå motiverne bag krigsfremstødet. Dag-til-dag-begivenhederne er blot markører for denne proces – advarselsskilte langs vejen til potentiel undergang.

Den Fjerde Moskva-Sikkerhedskonference, der blev afholdt i weekenden, gjorde det tydeligt, at de russiske ledere klart forstår den umiddelbare fare for atomkrig. Det var det fremherskende tema i de vigtigste indlæg af den russiske forsvarsminister Shoigu, udenrigsminister Lavrov og generalstabschef Gerasimov. Listen over deltagere og talere inkluderede forsvarsministrene fra alle væsentlige eurasiske nationer: Kina, Indien, Iran, Pakistan, Nordkorea, Grækenland, Indonesien, Mongoliet, Serbien og Belarus, plus Sydafrika.

Lavrov gjorde det i sine bemærkninger klart, at USA's og NATO's opstilling af antiballistiske missilsystemer i områder, der grænser op til Rusland, udgør en trussel om et førsteangreb mod Rusland. Præsident Obama har påstået, at ABM-systemerne var rettet mod Iran, og at opstillingen ville blive genovervejet, hvis en P5+1-aftale om Irans atomprogram blev

opnået. Nu, da en sådan aftale er inden for rækkevidde, har Obama nægtet at nedskalere eller annullere ABM-opstillingerne, som vil anbringe afgørende komponenter af missilforsvarsskjoldet i Rumænien og Polen, direkte op ad Ruslands grænser.

Desuden er Obamaregeringen i færd med at udvide sin Globalt Angreb-kommando til at inkorporere både konventionelle våben og strategiske atomvåben. Regeringen er også i færd med at udvikle en ny generation taktiske atomvåben, der forud skal placeres i Europa og kunne anvendes i langtrækkende stealth-bombefly samt droner, der medfører krydsermissiler.

Situationen i Den persiske Golf, hvor de samme saudiske kræfter, der stod for 11. september-angrebene imod USA – angreb, der er blevet mørklagt af to, successive præsidenter, Bush og Obama – er engageret i en befolkningskrig mod nabolandet Yemen med påstande om, at Houthi-oprørerne i Yemen er surrogater for Iran, er endnu et brændpunkt for umiddelbart forestående krig. Da det oprindelige P5+1-gennembrud blev meddelt i begyndelsen af måneden i Schweitz, advarede LaRouche om, at aftalen ville være en udløser for krig – med mindre saudierne blev knust. I stedet gik Obama med saudierne i bombekampagnen mod Yemen, imod stærk modstand fra det amerikanske militær under anførsel af generalstabscheferne og Centralkommandoen.

I takt med, at Adenbugten blev fyldt med saudiske og amerikanske krigsskibe i de seneste 72 timer, inklusive hangarskibet USS Theodore Roosevelt, og Obama truede med indgreb over for iranske handelsskibe, en route til Yemen, førte intenst pres fra det amerikanske militær og andre kredse til, at saudierne meddelte et stop i deres bombekampagne sent tirsdag aften. Tidligere på dagen havde Kong Salman sat den Saudiske Nationalgarde i alarmberedskab med henblik på mulige operationer over grænsen ind i Yemen. Omstændighederne omkring denne indefrysning i sidste øjeblik af disse operationer mangler stadig at blive opklaret, men den kendsgerning bliver

tilbage, at regionen havde kurs mod en »Tonkin-bugt«-type provokation af generel krig, der kun blev standset i sidste øjeblik.

Civilisationens undergang er ikke uundgåelig. Men den er bogstavelig talt garanteret, med mindre Obama fjernes fra embedet. Han er detonatoren for verdenskrig, og hans omgående fjernelse er den eneste, legitime mulighed til forhindring af krig på dette sene tidspunkt.

Foto: USS Theodore Roosevelt

RADIO SCHILLER 20. april 2015: Flytningekatastrofen er vores ansvar

Med formand Tom Gillesberg

Sydvestasien: Forsøger saudierne at sulte

yemenitterne underkastelse?

til

16. apr. 2015 – Efter at have dræbt hundreder af yemenitter, af hvilke mange er kvinder og børn, er saudierne tilsyneladende også involveret i at blokere handelsskibe, der medfører fødevarer til Yemen. Yemen importerer mere end 90 % af sine fødevarer, inklusive basale kornprodukter som hvede og ris. Ifølge en rapport fra *Reuters* den 15. april er mindst fem handelsskibe med fødevarer fortsat strandet ud for Yemens kyst, og de udenlandske skibe, der bringer fødevarerne ind, har standset havnebesøgene.

»Afbrydelse af sejlands i Yemens territoriale vande vil indvirke negativt på fødevarerens sikkerhed«, sagde FN-Kontoret for koordinering af humanitære anliggender, UNOCHA. »Selv før den nuværende konfliktoptrapning manglede næsten halvdelen af folk i Yemen mad.«

En international fødevarehandler sagde til *Reuters*, at de arabiske landes saudisk-ledede koalition har opstillet fartøjer til havs til at afvise skibe, der medfører våben til oprørerne, selv om det er meningen, at handelsskibe skal have fri passage, når de først er blevet inspiceret. Dette har ikke desto mindre allerede betydet forsinkelser for fødevareleverancer ad søvejen. »Det er blevet mere vanskeligt nu at finde skibsejere, der er villige til at stille fartøjer til rådighed, og man konfronteres med, at ens last bliver forsinket i en ukendt tidsperiode af krigsskibe, før de overhovedet kan bringe lasten ind til Yemen«, sagde handleren.

Assisterende generaldirektør for FN's Fødevare- og Landbrugsorganisationer (FAO) for Nordafrika og Sydvestasien, Abdessalam Ould Ahmed, havde sagt til *Reuters* over telefon, at Yemens lagre af kornprodukter lå på omkring 860.000 tons, da de saudisk-ledede luftangreb begyndte, tilstrækkeligt til tre

til fire måneder. »Vi er meget bekymrede over den kendsgerning, at dette land muligvis ikke kan opretholde importen, mens fødevarereserverne skrumper ind i takt med, at konflikten trækker ud«, sagde Ould Ahmed.

Foto: Interne flygtninge i Sa'ada, Yemen modtager fødevarehjælp gennem Verdensfødevareprogrammet.

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2015: Verden efter Danmark gik med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

USA støtter saudisk krig med

folkemord i Yemen

9. april 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry erklærede, i endnu et anfald af selvretfærdighed, under et interview på PBS sent i går, at USA ikke stiltiende vil lade Iran overtage Yemen. Det lykkedes Kerry på en eller anden måde at give Iran skylden for krigen i Yemen, selv om det var saudierne, der startede krigen ved at angribe Yemen. Der har bestemt været kampe i Yemen, men de har ikke angrebet nogen uden for Yemen, en kendsgerning, som Kerry synes at ignorere.

»Der har været – der er, selvsagt – fly, der kommer fra Iran. Hver eneste uge kommer der fly fra Iran [som antageligt leverer våben og andre forsyninger til Houthi-oprørerne], og det har vi sporet, og det ved vi«, sagde Kerry, som om dette var bevis for Irans direkte involvering. »Iran må erkende, at USA ikke vil stå stiltiende og se på, at regionen destabiliseres, eller mens folk begynder med åbenlys krigsførelse hen over linjer, internationale grænser, i andre lande.« Han hævdede, at Washington ikke er ude efter en konfrontation med Iran, men »vi vil ikke svigte vore alliancer og vore venskaber og behovet for at stå ved deres side, som føler sig truet som konsekvens af de valg, som Iran måske er i færd med at træffe.«

Fox News fremmaner, med sin dækning af alle dette, spørgelset, der udgøres af en USA-Iran-stedfortræderkrig i Yemen. I Pentagon gentog talsmand, oberst Steve Warren, hvad Kerry sagde i går og sagde: »Vi ved, at Iran leverer støtte til houthierne«, selv om han ikke kunne specificere, hvad denne støtte skulle bestå af, men »vi ved, at iranerne er partnere med houthierne, og at de arbejder sammen«. Warren sagde også, at USA begyndte sin støtte til saudierne i form af optankning i luften tirsdag aften, og at den amerikanske Centralkommando vil levere en luftoptankning til saudierne hver dag. En unavngiven amerikansk forsvarsperson rapporterede, at samarbejde om efterretninger med saudierne nu omfatter at

stille luftfotos til rådighed, som »koalitionen« kunne bruge til bedre at angribe anti-Hadi-styrker.

Foto: Røgen stiger op fra endnu et luftangreb på Yemen

'Et Bælte, En Vej' vigtigt for fred i Mellemøsten, siger kinesisk gesandt

8. april 2015 – Gong Xiaosheng, Kinas gesandt til Mellemøsten, besøger i øjeblikket Israel, Palæstina, Kuwait og Iran. I kommentarer til pressen sagde Gong:

»En fremtidig løsning for Mellemøsten bør inkludere ikke alene fredsaftaler, men også humanitær hjælp, genopbygning efter krigen, økonomisk genrejsning og udvikling. Kun en omfattende løsning, der inkluderer politiske, økonomiske, kulturelle og andre aspekter kan virkelig sætte skub i fredsprocessen og skabe et gennembrud.«

Gong foreslog, at Kinas 'Et Bælte, En Vej'-politik kunne hjælpe med til at skabe en varig fred.

»Initiativet med 'Et Bælte, En Vej' kan blive et vigtigt aspekt af fredsprocessen«, sagde Gong. »Vi håber at kunne bidrage til fred i Mellemøsten gennem 'Et Bælte, En Vej' og bringe lidt håb og fred til befolkningen i denne region, især til dem, der lever i konfliktzonerne.«

Gong, der holdt diskussioner med den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas, understregede en mere aktiv rolle for Kina i regionen.

»Den aktuelle situation i Mellemøsten er meget vanskelig«, sagde han. »Palæstinenserne og israelerne er meget uenige i deres holdninger og stoler ikke på hinanden. Det er vanskeligt at få gang i forhandlingerne igen. Vi håber, at, gennem vores indsats, de to sider vil få større tillid til hinanden og insistere på at løse problemer ad politisk vej.«

Gong Xiaosheng rejse dernæst videre til Iran, hvor han indtrængende opfordrer til en våbenstilstand i den saudisk fremprovokerede konflikt i Yemen.

»Det afgørende i Yemen er at få en våbenstilstand i stand og yde humanitær hjælp, og dernæst udvikle processen for en politisk løsning gennem forhandlinger. Vi håber, at alle lande og parter i regionen kan handle på en samordnet måde over for problemet og ikke spare nogen indsats for at stabilisere situationen i Yemen gennem en våbenstilstand og forhandlinger«, sagde Gong.

Foto: Kinas Gong Xiaosheng og Palæstinas Mahmoud Abbas under et tidligere besøg i september, 2014.

Leder 9. april:

Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskalerer og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de **28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.**

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den **anglo-saudiske**

alliance ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og **støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.**

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i **BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.**

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højttideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

Se LPAC-video: »Storm over Asia«

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske

premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (fremhævelse ved red.) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, 6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke

gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at løse ferskvandskrisen i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

Forslag til fordybelse:

EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?